

เอลียาห์ - หมายเลขสอง

ลักษณะเชิงพยากรณ์

Jeff Pippenger

2023-09-27

ในบทความก่อนหน้านี้ เราได้ชี้ว่าเอลียาห์เป็นสัญลักษณ์ ตามกฎของวิลเลียม มิลเลอร์นั้น "สัญลักษณ์" อาจมีความหมายได้มากกว่าหนึ่งประการ ดังนั้น เอลียาห์ในฐานะสัญลักษณ์อาจเป็นตัวแทนของส่วนหนึ่งในสัญลักษณ์คู่ของเอลียาห์และโมเสสด้วย สัญลักษณ์คู่ของเอลียาห์และโมเสสปรากฏตลอดทั้งพระธรรมวิวรณ์ และการไม่แน่ใจว่าสัญลักษณ์คู่นี้เป็นตัวแทนของสิ่งใด ก็เท่ากับไม่แน่ใจเกี่ยวกับข่าวสารในพระธรรมวิวรณ์ซึ่งถูกเปิดเผยออกก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลงไม่นาน ด้วยเหตุนี้ บัดนี้เราจะกล่าวถึงลักษณะเชิงพยากรณ์บางประการโดยเฉพาะ ซึ่งสัมพันธ์อยู่กับสัญลักษณ์ของเอลียาห์.

เรามีพยานหลักสามท่านเพื่อยืนยันลักษณะเชิงพยากรณ์เหล่านั้น พยานเหล่านั้นคือผู้เผยพระวจนะเอลียาห์ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา และวิลเลียม มิลเลอร์ ซึ่งพระวิญญาณแห่งการดลใจระบุว่า เป็นสัญลักษณ์ที่สามารถใช้แทนกันได้

"คนเป็นอันมากถูกนำไปยอมรับความจริงที่วิลเลียม มิลเลอร์ประกาศ และบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้าก็ได้รับการทรงยกขึ้นในจิตวิญญาณและอุทยานภาพของเอลียาห์เพื่อประกาศข่าวสารนั้น เช่นเดียวกับยอห์น ผู้ทรงเป็นผู้บุกเบิกของพระเยซู ผู้ที่ประกาศข่าวสารอันเคร่งขรึมนี้รู้สึกว่าคุณบังคับให้วางขวานไว้ที่รากของต้นไม้ และเรียกมนุษย์ทั้งหลายให้เกิดผลอันสมแก่การกลับใจ คำพยานของพวกเขามุ่งที่จะปลุกเร้าและส่งผลกระทบอย่างทรงพลังต่อคริสตจักรทั้งหลาย และสำแดงลักษณะแท้จริงของคริสตจักรเหล่านั้น และเมื่อมีการเปล่งเสียงคำเตือนอันเคร่งขรึมให้หลีกเลี่ยงจากพระพิโรธที่จะมาถึง หลายคนที่เป็นสมาชิกอยู่กับคริสตจักรทั้งหลายก็ได้รับข่าวสารแห่งการเยียวยา; พวกเขาเห็นการถอยหลังของตน และด้วยน้ำตาอันขมขื่นแห่งการกลับใจและความทุกข์ระทมลึกซึ้งในจิตวิญญาณ จึงถ่อมตนลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่เหนือพวกเขา พวกเขาก็ช่วยกันเปล่งเสียงร้องว่า 'จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระสิริแด่พระองค์; เพราะถึงเวลาการพิพากษาของพระองค์แล้ว'" Early Writings, 233.

เอลียาห์ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา และมิลเลอร์ ได้รับมอบวิญญาณจำเพาะประการหนึ่ง

ซึ่งชี้แนะและกำหนดลักษณะงานของพวกเขา คำพยานของพวกเขา

"ถูกคำนวณไว้เพื่อปลุกเร้าและกระทบต่อคริสตจักรทั้งหลายอย่างทรงพลัง และสำแดง" "ลักษณะที่แท้จริง" ของคริสตจักรเหล่านั้น ไม่ว่าจะ เป็นในสมัยของอาหับ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา หรือวิลเลียม มิลเลอร์ คริสตจักรทั้งหลายที่พวกเขากำลังกล่าวถึงนั้น

ต่างก็มีความตาบอดแบบเลาติเซียซิงลึกและมีดมนเสียจนข่าวสารจำเป็นต้องตรงไปตรงมาราวกับการวาง

"ขวานไว้ที่โคนต้นไม้" ข่าวสารนั้นรวมถึงการประกาศถึงการสิ้นสุดแห่งระยะเวลาทดลอง

ซึ่งในกรณีของยอห์นผู้ให้บัพติศมาคือคำเตือนเรื่อง "พระพิโรธ" ที่กำลัง "จะมาถึง"

ข่าวสารของมิลเลอร์ที่ประกาศว่า "จงยำเกรงกลัวพระเจ้าและถวายพระเกียรติแด่พระองค์

เพราะเวลาพิพากษาของพระองค์มาถึงแล้ว" ก็เป็นคำเตือนเรื่องพระพิโรธที่จะมาถึงด้วยเช่นกัน

“เสียงของยอห์นถูกเปล่งขึ้นดังแตร เสียงเรียกของเขาคือ
'จงชี้ให้ชนชาติของเรารู้ถึงการละเมิดของเขาทั้งหลาย และให้หวังศิวานของยาโคบรู้ถึงบาปของเขา'
(อิสยาห์ 58:1) เขามีได้รับการศึกษาจากมนุษยเลย พระเจ้าและธรรมชาติเป็นอาจารย์ของเขา
แต่จำเป็นต้องมีผู้หนึ่งมาจัดเตรียมทางไว้เบื้องพระพักตร์พระคริสต์
ผู้มีความกล้าพอที่จะเปล่งเสียงของตนให้ได้ยินดังผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณ
เรียกประชาชาติที่เสื่อมทรามให้กลับใจใหม่” Selected Messages, book 2, 148.

เอลิยาห์บัญชาให้คนในชั่วอายุของตนเลือกในวันนั้นว่าจะปรนนิบัติพระเจ้าหรือพระบาอัล
และคนในชั่วอายุนั้นก็ได้ตอบสักคำเดียว ซึ่งเท่ากับเป็นการเลือกพระบาอัล

“ไม่เคยมีเวลาใดที่จำเป็นต้องมีคำตักเตือนและคำตำหนิอันสัต์ย็ซื่อ ตลอดจนการดำเนินการอย่างใกล้ชิด
ตรงไปตรงมา มากยิ่งไปกว่าขณะนี้ ซาตานได้ลงมาด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่
เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีอยู่น้อย มันกำลังท่วมท้นโลกด้วยนิยายอันน่าพอใจ
และประชากรของพระเจ้าก็ชอบที่จะได้ยินถ้อยคำที่ราบรื่นอ่อนหู บาปและความชั่วช้ามิได้เป็นสิ่งที่น่าชิงชัง
ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นว่า
ประชากรของพระเจ้าจะต้องพยายามอย่างหนักแน่นและแน่วแน่มากยิ่งขึ้น
เพื่อผลักดันความมืดที่กำลังคืบเข้ามานั้นกลับไป
งานอันเข้มงวดของพระวิญญาณของพระเจ้านั้นจำเป็นในเวลานี้ยิ่งกว่าครั้งใด
ความโง่เขลาจะต้องถูกสลัดทิ้ง เราจะต้องปลุกตนให้ตื่นจากความเฉื่อยชา ซึ่งจะนำไปสู่ความพินาศของเรา
เว้นแต่เราจะต่อต้านมัน ซาตานมีอิทธิพลอันทรงพลังและครอบงำเหนือจิตใจทั้งหลาย
ทั้งผู้เทศนาและประชาชนต่างตกอยู่ในอันตรายที่จะถูกพบว่าอยู่ฝ่ายอำนาจแห่งความมืด
บัดนี้ไม่มีสิ่งทีเรียกได้ว่า เป็นจุดยืนที่เป็นกลาง เราทุกคนล้วนอยู่ฝ่ายความถูกต้องอย่างเด็ดขาด
หรือไม่ก็อยู่กับความผิดอย่างเด็ดขาด พระคริสต์ตรัสว่า ‘ผู้ที่ไม่อยู่ฝ่ายเราก็คือต่อสู้เรา
และผู้ที่ไม่รวบรวมไว้กับเราก็คือทำให้กระจัดกระจายไป’” Testimonies, volume 3, 327.

ยอห์นเรียก “ประชาชาติที่เสื่อมทราม” แห่งประวัติศาสตร์ของตนว่า “ชั่วอายุแห่งงูร้าย” ในที่สุด
พวกมิลเลอไรต์ได้ระบุว่าประชาชาติที่เสื่อมทรามแห่งประวัติศาสตร์ของตนคือบรรดาธิดาของบาบิโลน
ไม่ว่าจะเป็นเอลิยาห์ ยอห์น หรือมิลเลอร์ ทั้งสามล้วนไม่ใช่นักเทววิทยา
พวกเขาทั้งหมดได้รับการทรงเรียกมาจากวิถีชีวิตสามัญของผู้คน

“ความจริงดังที่เป็นอยู่ในพระเยซู
ตามที่พระองค์ได้ทรงประกาศเมื่อพระองค์ถูกห่อหุ้มด้วยเมฆอันนุ่มนวลยุยงนั้น
เป็นสัจจะแท้และความจริงสำหรับกาลสมัยของเราในวันนี้ และจะพินฟูจิตใจของผู้รับไว้อย่างแน่นอนพอ ๆ
กับที่ได้พินฟูจิตใจของผู้คนในอดีตมาแล้ว พระคริสต์ได้ทรงประกาศว่า
'ถ้าพวกเขาไม่ฟังโมเสสและพวกผู้เผยพระวจนะ แม้นคนหนึ่งจะเป็นขึ้นมาจากความตาย
พวกเขาก็จะไม่เชื่อ.' (ลูกา 16:31)”

“ในฐานะประชากรหนึ่ง เราจะต้องเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า
ภายใต้การทรงนำอันครอบคลุมเหนือสิ่งทั้งปวงของพระวิญญาณบริสุทธิ์
เพื่อการแพร่ขยายของข่าวประเสริฐในความบริสุทธิ์ของมัน
ธารแห่งน้ำแห่งชีวิตจะต้องลึกและกว้างขึ้นตามวิถีทางของมัน ในทุกเขตงาน ทั้งใกล้และไกล
มนุษย์ทั้งหลายจะถูกเรียกออกมาจากคัมภีร์
และจากอาชีพการค้าขายสามัญยิ่งกว่าที่ครอบงำความนึกคิดเป็นส่วนใหญ่
และจะได้รับการอบรมร่วมกับคนทั้งหลายที่มีประสบการณ์—คนที่เข้าใจความจริง
โดยการทรงกระทำอันน่าอัศจรรย์ยิ่งของพระเจ้า
ภูเขาแห่งความยากลำบากจะถูกขจัดออกไปและโยนลงสู่ทะเล

ขอให้เราทำงานประหนึ่งผู้ที่ได้ประสบคุณอำนาจแห่งความจริงตามที่มีอยู่ในพระเยซู”

“ในช่วงเวลานี้ จะต้องมึเหตุการณ์ต่อเนื่องเป็นลำดับ

ซึ่งจะเปิดเผยให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นองค์นายเหนือสถานการณ์ทั้งสิ้น

ความจริงจะถูกประกาศด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน ปราศจากความกำกวม บรรดาผู้ที่ประกาศความจริงจะมุ่งสำแดง

ความจริงนั้นด้วยชีวิตที่มีระเบียบเรียบร้อยและด้วยการประพฤติอันเปี่ยมด้วยความเป็นพระเจ้า

และเมื่อพวกเขากระทำเช่นนี้ พวกเขาจะมีอำนาจในการสนับสนุนความจริง

และในการนำความจริงนั้นไปประยุกต์ใช้อย่างมั่นคงแน่นอนตามที่พระเจ้าได้ประทานไว้แก่ความจริงนั้น”

“เมื่อบรรดาผู้ที่เคยรู้จักและสั่งสอนความจริงหันเหไปสู่วิถีแห่งความเข้าใจของมนุษย์

และแจกจ่ายนิยายอันเป็นเรื่องเหลวไหลของตนเองแก่จิตใจที่ถูกล่อลวงแล้ว

ก็ถึงเวลาอันสมควรอย่างยิ่งที่บรรดาผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นคนงานในพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐ

แต่ถูกชักนำให้หันไปสู่อการบริหารภัตตาคาร ร้านอาหารเพื่อสุขภาพ และงานด้านพาณิชย์อื่น ๆ

จะต้องเข้ามาอยู่ในแนวเดียวกัน ศึกษาพระคัมภีร์ของตนอย่างขยันหมั่นเพียร

และถือพระวจนะของพระเจ้าไว้ในมือ แจกจ่ายความจริงแห่งพระคัมภีร์ คืออาหารฝ่ายจิตวิญญาณ

โดยรวมมือกับเหล่าทูตสวรรค์แห่งสวรรค์

งานนี้บัดนี้กำลังร้องเรียกหาคนงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้าอย่างกึกก้อง

แล้วอุทยานภาพสูงสุดจะตรัสแก่พวกเขาแห่งความยากลำบากว่า จงเคลื่อนไปและถูกเหวี่ยงลงในทะเล”

Paulson Collection, 73, 74.

เอลิยาห์ ยอห์น และมิลเลอร์ เป็น และด้วยเหตุนี้จึงเป็นตัวแทนของบุรุษที่ได้รับการทรงเรียกจาก “อาซีฟ” ที่ “สามัญกว่า” เพราะว่า “บรรดาคน” ที่เคยสั่งสอนความจริงมาก่อนนั้น ในที่สุดก็ “หันเหไปสู่วิถีเข้าใจของมนุษย์ และตักแจกอาหารจานของนิยายปรัมปราของตนเองแก่จิตใจที่ถูกล่อลวง”

บุรุษสามัญที่ได้รับการทรงเรียกจะนำเสนอ “การประยุกต์ใช้อันแน่นอน” ของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

“ตามที่พระเจ้าได้ทรงประทานไว้” สองครั้งในข้อความนั้น ชิสเตอร์ไวท์ได้ระบุว่า “ภูเขา” คือ

“ภูเขาแห่งความยากลำบาก” งานของบุรุษเหล่านี้รวมถึงการทำให้ “ภูเขาทุกลูก” ต่ำลง

งานที่สำเร็จลงโดยบุรุษสามัญซึ่งได้รับการทรงเรียกจากคัมภีร์แห่งสภาพอันต่ำต้อย

เป็นตัวแทนของงานแห่งการระบุวิธีการตามพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง

อันตรงกันข้ามกับอาหารจานแห่งนิยายปรัมปราของมนุษย์ซึ่งบรรดานักเทววิทยาในยุคนั้นนำมาแจกจ่าย

“งานของยอห์นผู้ให้บัพติศมา และงานของบรรดาผู้ที่ในวาระสุดท้ายออกไปด้วยจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของ

องเอลิยาห์เพื่อปลุกประชาชนให้ตื่นจากความเฉื่อยชา มีลักษณะเหมือนกันในหลายประการ

งานของท่านเป็นแบบอย่างของงานที่จำต้องกระทำในยุคนี้

พระคริสต์จะเสด็จมาครั้งที่สองเพื่อพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม

ผู้สื่อข่าวของพระเจ้าผู้สื่อข่าวสารคำเตือนสุดท้ายที่จะต้องประกาศแก่โลกนั้น

จะต้องเตรียมทางสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

ดังที่ยอห์นได้เตรียมทางสำหรับการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ ในงานแห่งการเตรียมนี้

‘หุบเขาทุกแห่งจะถูกยกขึ้น และภูเขาทุกลูกจะถูกทำให้ต่ำลง และที่คดเคี้ยวจะถูกทำให้ตรง

และที่ขรุขระจะกลายเป็นที่ราบ’ เพราะประวัติศาสตร์จะซ้ำรอย และอีกครั้งหนึ่ง

‘พระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะปรากฏ และมนุษย์ทั้งสิ้นจะเห็นพร้อมกัน

เพราะพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้แล้ว” Southern Watchman, March 21, 1905.

ลักษณะของผู้ปฏิรูปทั้งสามซึ่งอิสยาห์ได้ระบุไว้ นั่นคือ หุบเขาทุกแห่งจะถูกยกขึ้น ภูเขาทุกลูกจะถูกทำให้ต่ำลง สิ่งที่คดเคี้ยวจะถูกทำให้ตรง และที่ขรุขระจะถูกทำให้ราบเรียบ

พระมรรคาขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งถูกจัดเตรียมไว้โดยการยกหุบเขาขึ้น การทำภูเขาให้ต่ำลง

และการทำสิ่งที่ดีให้ตรงกับที่ซุซุระให้ราบเรียบนั้น คือวิถีโบราณทั้งหลาย

เสียงของผู้ร้องอยู่ในถิ่นทุรกันดารว่า “จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า
จงทำทางหลวงในถิ่นกันดารให้ตรงสำหรับพระเจ้าของเรา ทุกหุบเขาจะถูกยกขึ้น
และภูเขาที่เนินเขาทุกแห่งจะถูกทำให้ต่ำลง ที่คดเคี้ยวจะถูกทำให้ตรง และที่ซุซุระจะกลายเป็นที่ราบ
และพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับการสำแดง และมนุษย์ทั้งปวงจะเห็นพร้อมกัน
เพราะพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้” อีสยาห์ 40:3-5

เมื่อพวกยิวผู้ชอบโต้เถียงถามยอห์นผู้ให้บัพติศมาว่า ท่านเป็นเอลียาห์ผู้ที่จะมานั้นหรือไม่ เขาตอบว่าเขาไม่ใช่ แต่ต่อมาเขาก็ระบุตนเองว่าเป็นผู้ที่กล่าวไว้ในข้อความจากอิสยาห์นั้น

และนี่คือคำพยานของยอห์น เมื่อพวกยิวได้ส่งพวกปุโรหิตและคนเลวีจากกรุงเยรูซาเล็มมาถามเขาว่า
ท่านเป็นใคร? เขาก็รับสารภาพและมีได้ปฏิเสธ แต่รับสารภาพว่า ข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต์
และเขาทั้งหลายถามเขาว่า ถ้าเช่นนั้น ท่านเป็นเอลียาห์หรือ? เขาตอบว่า ข้าพเจ้าไม่เป็น
ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่งหรือ? เขาตอบว่า ไม่ใช่ แล้วเขาทั้งหลายจึงกล่าวแก่เขาว่า ท่านเป็นใคร?
เพื่อเราจะได้นำคำตอบไปให้แก่คนเหล่านั้นที่ใช้เรามา ท่านกล่าวถึงตัวท่านเองว่าอย่างไร? เขากล่าวว่า
ข้าพเจ้าเป็นเสียงของผู้หนึ่งที่ร้องอยู่ในถิ่นทุรกันดารว่า จงกระทำทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ตรงเกิด
ตามทีผู้พยากรณ์อิสยาห์ได้กล่าวไว้ ยอห์น 1:19-23.

การจัดเตรียม “ทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

ซีให้เห็นถึงระเบียบวิธีที่ทูตสวรรค์ทั้งหลายได้ทรงนำมิลเลอร์ให้เข้าใจและนำมาใช้
เพื่อจัดเตรียมความเข้าใจตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับ “ทาง” ที่มนุษย์ทั้งหลายจะต้องดำเนินไป ภูเขา “ทุกลูก”
จะต้องถูกทำให้ต่ำลง เพราะภูเขาทั้งหลายในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์เป็นตัวแทนของความจริงทั้งหลายที่เมื่อ
มองในเบื้องต้นดูเหมือนว่ายากเกินกว่าจะเข้าใจ การจะเข้าใจภูเขาอันบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์ใน ดาเนียล บทที่ 11
ข้อ 45 ซึ่งกษัตริย์ฝ่ายเหนือกำลังพยายามพิชิตนั้น

ยอมเข้าใจได้โดยเริ่มจากการระบุภูเขาอันบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษรในกรุงเยรูซาเล็ม

ซึ่งในเชิงพยากรณ์ได้ให้คำนิยามแก่ภูเขาอันบริสุทธิ์อันรุ่งโรจน์ฝ่ายจิตวิญญาณ

เพื่ออธิบายภูเขาที่ถูกระบุว่าเป็นอารมาเกตดอน ซึ่งมีความหมายว่า ภูเขาแห่งเมกิดโด

จำเป็นต้องไปยังเมกิดโดตามตัวอักษร

ความยากในเชิงพยากรณ์ซึ่งถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ยากนั้นจะถูกขจัดออกไป เมื่อมีการใช้หลักการที่ว่า
จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเป็นภาพประกอบของจุดสิ้นสุดของสิ่งนั้น

ระเบียบวิธีที่ปรากฏเป็นแบบอย่างในอิสยาห์ และที่ยอห์นอ้างถึง อีกทั้งที่มิลเลอร์ได้นำเสนอไว้

ยกภูเขาทุกแห่งขึ้นสูง ไม่ว่าจะ เป็น “หุบเขาแห่งนิมิต” ในอิสยาห์บทที่ยี่สิบสอง “หุบเขาแห่งกระดูกแห้ง”

ในเอเสเคียล หรือ “หุบเขาแห่งเยโฮซาฟัท” ในพระธรรมโยเอล

ระเบียบวิธีซึ่งตั้งอยู่บนความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระลักษณะของพระคริสต์

ตั้งที่ทรงถูกนำเสนอในประวัติศาสตร์มิลเลอร์ไรต์ในฐานะ Palmoni the Wonderful Numberer

หรือในประวัติศาสตร์ของเราในฐานะ Alpha and Omega ผู้ทรงเป็นนักภาษาศาสตร์อันอัศจรรย์นั่นเอง

คือสิ่งที่ยกชูความจริงฝ่ายพยากรณ์ซึ่งถูกนำเสนอไว้ใน “หุบเขา” แห่งพระวาทะของพระเจ้า

สิ่งที่ดีที่ต้องถูกทำให้ตรง และที่ซุซุระที่ต้องถูกทำให้ราบเรียบ เป็นภาพแทนของงานแห่งการแก้ไขขนบธรรมเนียม

และประเพณีซึ่งฐานะปุโรหิตแบบเลาตีเซียใช้เพื่อคำจูนสำหรับนิทานอันเป็นพิษของตน

งานของเอลียาห์ได้รับการระบุไว้อย่างเจาะจงว่าเป็นภาพแทนของระเบียบวิธีตามพระคัมภีร์ที่ต้องการ

ซึ่งยืนอยู่ตรงกันข้ามกับนิทานปรัมปราของนักเทววิทยาและปุโรหิต งานนั้นสำเร็จลงโดย “คนสามัญ”

มิใช่โดยปุโรหิตและนักเทววิทยาผู้มีการศึกษา ภายในลักษณะเชิงพยากรณ์ของพยานทั้งสามนี้

ยังมีข้อเท็จจริงอันเรียบง่ายอยู่อีกประการหนึ่งด้วยว่า เอลิยาห์ผู้ซึ่งจะมานั้นจะเป็นผู้ชายคนหนึ่ง

ข้อสังเกตนั้นอาจดูเหมือนไม่สำคัญ

แต่เมื่อนักเทววิทยาแห่งอเวนต์สตีพียาามอ้างไว้ซึ่งนิยายปรัมปราของตน

พวกเขาได้นำข้อความตอนหนึ่งจากงานเขียนของซิสเตอร์ไวท์

ซึ่งเธอกำลังถึงบวชผู้หนึ่งในกาลอนาคตว่าจะมาในวิญญานและฤทธิ์เดชของเอลิยาห์

แล้วพวกเขาก็เพิ่มเติมนิยายปรัมปราแห่งคำอธิบายของตนเองเข้าไป

และยืนยันกันว่าซิสเตอร์ไวท์กำลังกล่าวถึงตัวเธอเอง.

“คำพยากรณ์จะต้องสำเร็จเป็นจริง องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า: ‘ดูเถิด เราจะส่งเอลิยาห์ผู้พยากรณ์มายังพวกเจ้าก่อนวันที่ยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวแห่งพระยาห์เวห์จะมาถึง’ จะต้องมีผู้หนึ่งมาด้วยจิตวิญญานและฤทธิ์เดชของเอลิยาห์ [ดูภาคผนวก] และเมื่อเขาปรากฏตัว ผู้คนอาจกล่าวว่า: ‘ท่านจริงจิ่งเกินไป ท่านไม่ได้ตีความพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง ให้ข้าพเจ้าบอกท่านเองว่าควรสอนข่าวสารของท่านอย่างไร’”

“มีคนเป็นอันมากที่ไม่สามารถแยกแยะระหว่างพระราชกิจของพระเจ้ากับกิจของมนุษย์ได้ ข้าพเจ้าจะกล่าวความจริงตามที่พระเจ้าประทานแก่ข้าพเจ้า และบัดนี้ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า หากท่านยังคงจับผิดและมีจิตวิญญานแห่งการโต้แย้ง ท่านจะไม่มีวันรู้จักความจริง พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า ‘เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลาย แต่บัดนี้ท่านทั้งหลายยังไม่อาจรับไว้ได้’

พวกเขายังมีได้อยู่ในสภาพที่จะตระหนักคุณค่าของสิ่งศักดิ์สิทธิ์และนิรันดร์ได้ แต่พระเยซูทรงสัญญาว่าจะทรงส่งพระผู้ลอบประโลมมา ผู้ซึ่งจะทรงสอนเขาทั้งหลายทุกสิ่ง และจะทรงกระทำให้เขาระลึกถึงทุกสิ่งซึ่งพระองค์ได้ตรัสแก่เขาแล้ว”

“พี่น้องทั้งหลาย เราจะต้องไม่วางความพึงพิงของเราไว้ในมนุษย์ ‘จงเลิกจากมนุษย์ ผู้ซึ่งลมหายใจของเขายู่ในรูจมูกของเขา เพราะเขาจะนับว่าเป็นสิ่งใดเล่า?’ ท่านทั้งหลายต้องแขวนดวงวิญญานอันไร้ความสามารถช่วยตนเองของท่านไว้กับพระเยซู หากเป็นการสมควรแก่เราไม่ที่จะตีมาจากน้ำพุแห่งหุบเขา เมื่อมีน้ำพุอยู่บนภูเขา ให้เราละทิ้งสำภาระเบื้องล่างเสีย ให้เรายังบ่อน้ำพุเบื้องสูง หากมีข้อหนึ่งข้อใดแห่งความจริงที่ท่านไม่เข้าใจ ซึ่งท่านยังไม่เห็นพ้องต้องกัน จงค้นคว้า จงเปรียบเทียบพระคัมภีร์กับพระคัมภีร์ จงยังปลงแห่งความจริงลงให้ลึกเข้าไปในบ่อแร่แห่งพระวณะของพระเจ้า ท่านต้องวางตนเองและความคิดเห็นของท่านไว้บนแท่นบูชาของพระเจ้า ละทิ้งความคิดอันมีอยู่ก่อนของท่านเสีย และยอมให้พระวิญญานแห่งสวรรค์ทรงนำท่านเข้าสู่ความจริงทั้งสิ้น” Testimonies to Ministers, 475, 476.

“จะต้องมีผู้หนึ่งมาด้วยจิตวิญญานและฤทธิ์เดชของเอลิยาห์”:

ถ้อยคำเหล่านี้ได้ถูกบางคนนำไปประยุกต์ใช้อย่างคลาดเคลื่อนกับบุคคลบางคน

ซึ่งมีความเชื่อกันว่าจะปรากฏขึ้นพร้อมข่าวสารเชิงพยากรณ์ภายหลังชีวิตและพันธกิจของนางไวท์

สามย่อหน้าที่ประกอบเป็นบทความนี้ซึ่งมีชื่อว่า “Let Heaven Guide”

เป็นเพียงส่วนเล็กน้อยของคำปราศรัยที่เอลเลน ไวท์ได้กล่าวที่แบตเทิลครีก รัฐมิชิแกน ในเช้าวันที่ 29

มกราคม ค.ศ. 1890 เมื่อคำปราศรัยนี้ได้รับการตีพิมพ์ใน Review and Herald ฉบับวันที่ 18

กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1890 ก็ใช้ชื่อว่า “How to meet a Controverted Point of Doctrine”

ข้อความตอนอื่น ๆ ที่คัดมาจากบทความนี้ และถูกนำมาใช้เป็นส่วนใหญ่เพื่อเติมเต็มหน้าบางหน้าในเล่มนี้ อาจพบได้ในหน้า 23, 104, 111, 119, 158, 278 และ 386

บทความนี้ได้รับการพิมพ์ซ้ำครบถ้วนทั้งฉบับใน Selected Messages 1:406–416 โดยส่วนที่ประกอบเป็นข้อความคัดตอนซึ่งมีชื่อว่า “Let Heaven Guide” ปรากฏอยู่ในหน้า 412 และ 413 เมื่ออ่านบทความนี้ครบถ้วนทั้งฉบับ ก็จะเห็นได้ชัดว่า เอลเลน ไวท์ ในถ้อยแถลงนี้ซึ่งกล่าวขึ้นเพียงเล็กน้อยกว่าหนึ่งปีภายหลังการประชุมมินนีแอโพลิส ต่อหน้ากลุ่มคนในแบตเทิลครีก กำลังกล่าวถึงพันธกิจของเธอเอง บางคนได้เริ่มมีท่าทีวิพากษ์วิจารณ์งานของเธอ โปรดสังเกตว่า ในย่อหน้าที่อยู่ก่อนย่อหน้าที่ซึ่งปรากฏในเล่มนี้หน้า 475 เอลเลน ไวท์กล่าวไว้ว่า:

“เราควรเข้าสู่สภาพที่ความแตกต่างทุกประการจะละลายหายไป หากข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้ามีความสว่าง ข้าพเจ้าก็จะปฏิบัติหน้าที่ของตนในการนำเสนอความสว่างนั้น สมมติว่าข้าพเจ้าไปปรึกษาผู้อื่นเกี่ยวกับข่าวสารที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้ข้าพเจ้านำไปมอบแก่ประชาชน ประตุนั้นอาจถูกปิดเสีย เพื่อว่าความสว่างจะไม่อาจไปถึงผู้ที่พระเจ้าได้ทรงส่งมา เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม โดยทรงลูกลาอยู่ ‘บรรดาสาวกทั้งมวลก็เริ่มชื่นชมยินดีและสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงอันดัง เพราะบรรดาการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่อันซึ่งเขาได้เห็น โดยกล่าวว่า ขอถวายพระพรแด่พระมหากษัตริย์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า สันติสุขในสวรรค์ และพระสิริในที่สูงที่สุด และมีพวกฟาริสีบางคนจากท่ามกลางฝูงชนทูลพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าข้า จงห้ามเหล่าสาวกของท่านเถิด แต่พระองค์ตรัสตอบเขาว่า เรอบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าคนเหล่านี้นิ่งเสีย ศิลาทั้งหลายก็จะร้องขึ้นทันที’ (Luke 19:37–40).

“พวกยิวได้พยายามขัดขวางการประกาศข่าวสารซึ่งได้ถูกพยากรณ์ไว้ในพระวจนะของพระเจ้า”

“แล้วนางก็กล่าวอ้างถึงประสบการณ์ของตนเองอีกครั้งว่า:

“คำพยากรณ์จะต้องสำเร็จ พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด เราจะส่งเอลิยาห์ผู้พยากรณ์มายังเจ้าทั้งหลาย ก่อนวันที่ยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวของพระยาห์เวห์จะมาถึง” (มาลาคีย์ 4:5) จะต้องมีคนหนึ่งมาด้วยจิตวิญญาณและฤทธานุภาพของเอลิยาห์ และเมื่อเขาปรากฏขึ้น ผู้คนอาจกล่าวว่า “ท่านจริงจังก็น่าไป ท่านมิได้ตีความพระคัมภีร์อย่างถูกต้องเหมาะสม” —Selected Messages, เล่ม 1, 412.

“ว่าที่นางกำลังกล่าวถึงประสบการณ์ของตนเองนั้น ก็ปรากฏชัดเจนเช่นกันจากย่อหน้าที่ตามมา ซึ่งในนั้นนางประกาศว่า:

“ข้าพเจ้าจะกล่าวความจริงตามที่พระเจ้าทรงประทานแก่ข้าพเจ้า....” ภาคผนวกของคำพยานถึงศาสนาจารย์

ข้อเท็จจริงที่ว่า Ellen White จำต้องโต้ตอบนิยายปรัมปราของบรรดานักเทววิทยาและผู้เฝ้าในยุคนั้นของนาง มิได้เป็นหลักฐานใดเลยว่านางกำลังระบุตัวเองว่าเป็น “บุรุษ” ผู้ซึ่งจะมาในอนาคตด้วยจิตวิญญาณและฤทธานุภาพของเอลิยาห์ หลักฐานใดเล่าที่แสดงถึงบรรดาผู้ต่อต้าน Ellen White จำนวนมากภายใน Adventism ที่โจมตีวิธีการประยุกต์ใช้พระคัมภีร์ซึ่งนางใช้? มีครั้งใดที่นางเคยถูกบอกว่า “ท่านมิได้ตีความพระคัมภีร์อย่างถูกต้องเหมาะสม”? นางระบุไว้อย่างชัดเจนว่าจะมีขบวนการของผู้คนในวาระสุดท้ายของโลกซึ่งจะได้รับการเสริมกำลังโดยจิตวิญญาณและฤทธานุภาพของเอลิยาห์ และไม่มีหนทางอันชอบธรรมใดที่จะเสนอว่านางคิดว่าขบวนการแห่งเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้นกำลังเกิดขึ้นแล้วในเวลาที่นางพยากรณ์ถึงการสำแดงแห่งฤทธานุภาพของเอลิยาห์ในอนาคต นักเทววิทยา Adventist ฝ่ายเลาติเซียใคร่จะให้ฝูงแกะของตนเชื่อว่า Sister White กำลัง “กล่าวอ้างถึง” “ประสบการณ์ของนางเอง” ว่าเป็นความสำเร็จสมบูรณ์ของผู้เผยพระวจนะเอลิยาห์ผู้ซึ่งจะถูกส่งมาก่อนวันใหญ่

ยิงและนำสะพริงกิ้วแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า!

ดูเถิด

เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมายังพวกเจ้าก่อนวันที่ยิ่งใหญ่และนำสะพริงกิ้วแห่งพระยาห์เวห์จะมาถึง
มาลาคีย์ 4:5

ลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหนึ่งของเอลียาห์ในฐานะสัญลักษณ์ คือ เขานำเสนอวิธีวิหยาตามพระคัมภีร์ที่ต่อต้านนิยายปรัมปราของระบบโรหิตที่พราแจกจ่ายนิยายปรัมปราเกี่ยวกับชนบธรรมนิยมและประเพณีต่าง ๆ งานของเขาในการเตรียมทางไว้ (นี่แหละเป็นทาง จงดำเนินในทางนี้)

สำเร็จลงด้วยวิธีวิหยาตามพระคัมภีร์ซึ่งต่อต้านคำสอนของระบบโรหิตที่เสื่อมทราม

และตามพยานทั้งสามของเอลียาห์ ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา และมิลเลอร์;

ประกอบกับคำพยานของซิสเตอร์ไวท์เกี่ยวกับการปรากฏของเอลียาห์ซึ่งในเวลานั้นยังเป็นอนาคต

เขาจะเป็นผู้ชาย ไม่ใช่ผู้หญิง เมื่อวิธีวิหยาของฟัลโมนีและอัลฟากับโอเมกาได้รับการเข้าใจอย่างถูกต้อง ก็จะเป็นที่ตระหนักว่า วิธีวิหยานั้นมิใช่เพียงชุดของกฎตามพระคัมภีร์สำหรับการตีความพระคัมภีร์เท่านั้น แต่เป็นภาพถอดแห่งพระลักษณะของพระคริสต์ ซึ่งเป็นพระสิริของพระองค์.

แล้วพระสิริของพระยาห์เวห์จะถูกสำแดง และเนื้อหนังทั้งสิ้นจะได้เห็นพร้อมกัน

เพราะพระโอษฐ์ของพระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้แล้ว อีสยาห์ 40:5

พระลักษณะอันแท้จริงของพระคริสต์ทรงสำแดงอยู่ในระเบียบวิธีที่พึงใช้ในการทำความเข้าใจพระวจนะของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระวจนะนั่นเอง

“ธรรมบัญญัติของพระเจ้าในสถานนมัสการในสวรรค์นั้นเป็นต้นฉบับอันยิ่งใหญ่

ซึ่งข้อบัญญัติที่ได้จารึกไว้บนแผ่นศิลาและที่โมเสสบันทึกไว้ในบัญญัติบรรณนั้น

เป็นสำเนาถอดความที่ถูกต้องปราศจากความผิดพลาด ผู้ที่ได้เข้าใจประเด็นสำคัญนี้จึงถูกนำให้เห็นถึงลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์และไม่เปลี่ยนแปลงของธรรมบัญญัติฝ่ายพระเจ้า

พวกเขาได้เห็นพลังแห่งพระวจนะของพระเจ้าช่วยให้รอดตั้งที่ไม่เคยเห็นมาก่อนว่า

‘จนกว่าฟ้าและดินจะล่วงไป แม้อักษรที่เล็กที่สุดหรือขีดหนึ่งขีดใดจะไม่มีวันสูญไปจากธรรมบัญญัติ’ มัทธิว 5:18 ธรรมบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งเป็นการสำแดงพระทัยของพระองค์

เป็นสำเนาแห่งพระลักษณะของพระองค์นั้น จะดำรงอยู่ตลอดไป ‘ดังพยานที่ซื่อสัตย์ในสวรรค์’

ไม่มีข้อบัญญัติแม้แต่ข้อเดียวถูกยกเลิกไป มิได้มีอักษรหรือขีดใดถูกเปลี่ยนแปลง

ผู้ประพันธ์เพลงสดุดีกว่าว่า ‘ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระวจนะของพระองค์ดำรงมั่นคงอยู่ในสวรรค์เป็นนิรันดร์’

‘พระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์มั่นคงแน่นอน สิ่งเหล่านั้นตั้งมั่นอยู่เป็นนิรันดร์นิรันดร์’ สดุดี 119:89; 111:7, 8” มหาสงคราม, 434.

ดังเช่นที่พระบัญญัติสิบประการเป็นสำเนาอันมีอาจเปลี่ยนแปลงได้แห่งพระลักษณะของพระคริสต์ กฎเกณฑ์แห่งการตีความคำพยากรณ์ก็เป็นสำเนาแห่งพระลักษณะของพระองค์เช่นเดียวกัน

“เราควรทราบด้วยตนเองว่า สิ่งใดเป็นองค์ประกอบของคริสต์ศาสนา ความจริงคืออะไร

ความเชื่อที่เราได้รับมานั้นคืออะไร

และกฎเกณฑ์แห่งพระคัมภีร์คืออะไร—กฎเกณฑ์ที่ประทานแก่เราจากพระราชอำนาจสูงสุด

มีคนเป็นอันมากที่เชื่อโดยปราศจากเหตุผลอันจะใช้เป็นรากฐานแห่งความเชื่อของตน

โดยปราศจากหลักฐานที่เพียงพอเกี่ยวกับความจริงของเรื่องนั้น

หากมีแนวคิดใดถูกนำเสนอขึ้นซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นที่ตนมีอยู่ก่อนแล้ว

พวกเขาก็พร้อมที่จะยอมรับทันที พวกเขามีได้ใช้เหตุผลจากเหตุไปสู่อุผล

ความเชื่อของพวกเขาไม่มีรากฐานอันแท้จริง และในยามแห่งการทดลอง

พวกเขาจะพบว่าตนได้ก่อสร้างไว้บนทราย”

“ผู้ใดที่พัวพันอยู่อย่างพอใจในความรู้พระคัมภีร์อันไม่สมบูรณ์ของตนเอง ณ ปัจจุบัน โดยคิดว่านั่นเพียงพอแล้วสำหรับความรอดของตน ผู้นั้นกำลังพัวพันอยู่ในความหลอกลวงอันถึงตาย มีคนเป็นอันมากที่ยังไม่ได้รับการจัดเตรียมอย่างครบถ้วนด้วยข้อโต้แย้งจากพระคัมภีร์ เพื่อเขาจะสามารถแยกแยะความผิดและประณามธรรมประเพณีและความเชื่อ โศกลางทั้งปวงที่ถูกสวมรอยนำเสนอว่าเป็นความจริง เขาตามได้นำความคิดของตนเองเข้ามาในนมัสการพระเจ้า เพื่อมันจะทำให้ความเรียบง่ายของชาวประเสริฐของพระคริสต์เสื่อมเสีย คนจำนวนมากที่อ้างว่าตนเชื่อความจริงสำหรับยุคปัจจุบัน กลับไม่รู้ว่าจะอะไรคือความเชื่อซึ่งได้ทรงมอบไว้แก่บรรดาวิสุทธิชนครั้งเดียวเป็นพอ—พระคริสต์ในท่านทั้งหลาย ความหวังแห่งพระสิริ พวกเขาคิดว่าตนกำลังปกป้องหลักเขตเดิมทั้งหลาย แต่พวกเขาอู๋นๆ เยิ่นๆ และเฉยเมย พวกเขาไม่รู้ว่าการถกข้อเข้าไว้ในประสบการณ์ของตน และการครอบครองคุณธรรมแท้จริงแห่งความรักและความเชื่อเป็นเช่นไร พวกเขามีไข่นักศึกษาพระคัมภีร์อย่างใกล้ชิด แต่เกียจคร้านและขาดความเอาใจใส่ เมื่อความเห็นที่แตกต่างกันเกิดขึ้นเกี่ยวกับข้อพระคัมภีร์ คนเหล่านี้ซึ่งมิได้ศึกษาอย่างมีเป้าหมายและมีได้แน่นอนว่าตนเชื่อสิ่งใด ก็จะหลุดไปจากความจริง เราควรย้ำแก่ทุกคนถึงความจำเป็นแห่งการสืบค้นความจริงฝ่ายพระเจ้าอย่างขยันหมั่นเพียร เพื่อเขาจะได้รู้ว่าตนรู้จริงว่าอะไรคือความจริง บางคนอ้างว่ามีความรู้มาก และรู้สึกพอใจกับสภาพของตน ทั้งที่เขาไม่มีความกระตือรือร้นต่องานนั้นมากไปกว่าเดิม ไม่มีความรักอันเร้าร้อนต่อพระเจ้า และต่อจิตวิญญาณทั้งหลายซึ่งพระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อพวกเขา มากไปกว่าหากว่าเขาไม่เคยรู้จักพระเจ้าเลย พวกเขาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ [เพื่อ] จะนำเอาแก่นและความอุดมสมบูรณ์นั้นมาเป็นของจิตวิญญาณของตนเอง พวกเขาไม่ได้รู้สึกว่าเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าที่กำลังตรัสกับพวกเขา แต่ถ้าเราปรารถนาจะเข้าใจหนทางแห่งความรอด หากเราปรารถนาจะเห็นลำแสงแห่งดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม เราจำต้องศึกษาพระคัมภีร์อย่างมีเป้าหมาย เพราะพระสัญญาและคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์สองลำแสงแห่งพระสิริอันแจ่มชัดเหนือแผนการไถ่กู้ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ยังมิได้ถูกเข้าใจอย่างชัดแจ้ง” The 1888 Materials, 403.

การเป็นคริสเตียนอย่างแท้จริงหมายถึงการเป็นเหมือนพระคริสต์ ข้อความตอนนี้ชี้ให้เห็นว่าเรา “ควรรู้ด้วยตนเองว่าอะไรเป็นองค์ประกอบของความเป็นคริสเตียน” กล่าวคือเรา “ควรรู้” ว่า “อะไรคือความจริง” เรา “ควรรู้” ว่า “อะไรคือความเชื่อที่เราได้รับมา” เราควรรู้ว่า “กฎเกณฑ์แห่งพระคัมภีร์คืออะไร—กฎเกณฑ์ที่ประทานแก่เราโดยพระผู้ทรงมีสิทธิอำนาจสูงสุด” การเป็นเหมือนพระคริสต์จำเป็นต้องรู้ว่ากฎเกณฑ์แห่งพระคัมภีร์ซึ่งประทานแก่เราโดยพระผู้ทรงมีสิทธิอำนาจสูงสุดนั้นคืออะไร หากปราศจากกฎเกณฑ์เหล่านั้น เราไม่อาจเป็นเหมือนพระคริสต์ได้ เพราะกฎเกณฑ์ที่ประทานโดยพระผู้ทรงมีสิทธิอำนาจสูงสุดเป็นภาพถอดแห่งพระลักษณะของพระองค์

ลักษณะอีกประการหนึ่งของเอลียาห์คือพันธกิจแห่งการเตรียมทางสำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา เอลียาห์เป็นภาพแทนของงานซึ่งสำเร็จขึ้นในช่วงประวัติศาสตร์หนึ่ง เมื่อชนชาติที่เคยได้รับการทรงเลือกมาก่อนกำลังถูกผ่านพ้นไป และในเวลาเดียวกันก็มีชนชาติที่ได้รับการทรงเลือกใหม่กำลังถูกทรงเลือกขึ้นมา ประวัติศาสตร์นั้นเป็นภาพแทนของกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งก่อให้เกิดชนชาติหนึ่งที่ได้รับการพรรณานว่าเป็นเครื่องบูชาอันบริสุทธิ์ ตรงกันข้ามกับชนชาติที่ได้รับการทรงเลือกแต่เดิมซึ่งไม่บริสุทธิ์

ดูเถิด เราจะส่งผู้สื่อสารของเราไป และเขาจะจัดเตรียมทางไว้ต่อหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งท่านทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน คือผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาผู้ซึ่งท่านทั้งหลายยินดีในท่านนั้น ดูเถิด ท่านจะมา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ แต่ผู้ใดจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของท่าน? และผู้ใดจะยืนหยัดได้เมื่อท่านทรงปรากฏ? เพราะท่านทรงเป็นดุจไฟของช่างกลุ่ และดุจสบู่ของคนที่ซักฟอก และท่านจะประทับนั่งตั้งช่างกลุ่และผู้ชำระเงินให้บริสุทธิ์ และท่านจะทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวี และชำระพวกเขาดุจทองคำและเงิน เพื่อพวกเขาจะได้ถวายเครื่องบูชาแด่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแด่พระยาห์เวห์ ดังเช่นในสมัยโบราณ และดังเช่นในปีก่อน ๆ มาลาคีย์ 3:1-4

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาได้เตรียมทางไว้เพื่อพระคริสต์จะเสด็จมาโดยฉับพลันและชำระพระวิหารของพระองค์ให้สะอาด การชำระพระวิหารในตอนต้นและตอนปลายแห่งพันธกิจของพระคริสต์นั้นเป็นการสำเร็จตามคำพยากรณ์ในมาลาคีย์บทที่สาม ยอห์นคือผู้สื่อสารซึ่งได้เตรียมทางไว้สำหรับบุตรแห่งพันธสัญญาเพื่อทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวีให้บริสุทธิ์

“ในการชำระพระวิหารนั้น พระเยซูทรงประกาศพันธกิจของพระองค์ในฐานะพระเมสสิยาห์ และทรงเริ่มเข้าสู่งานของพระองค์ พระวิหารนั้นซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นที่ประทับของพระสถิตแห่งพระเจ้า ได้รับการกำหนดไว้ให้เป็นบทรเขียนเชิงวัตถุสำหรับอิสราเอลและสำหรับโลก นับตั้งแต่กาลนิรันดร์มา พระประสงค์ของพระเจ้าคือ ให้สรรพชีวิตที่ทรงสร้างทุกตน ตั้งแต่เสราฟผู้สูงใสและบริสุทธิ์จนถึงมนุษย์ เป็นพระวิหารสำหรับการสถิตอยู่ภายในของพระผู้สร้าง เพราะบาป มนุษยชาติจึงเล็กลงเป็นพระวิหารสำหรับพระเจ้า จิตใจของมนุษย์ซึ่งมืดมัวและแปดเปื้อนด้วยความชั่วมิได้สำแดงพระสิริขององค์พระผู้เป็นเจ้าอีกต่อไป แต่โดยการทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ของบุตรของพระเจ้า พระประสงค์แห่งสวรรค์ก็สำเร็จครบถ้วน พระเจ้าทรงสถิตในมนุษยชาติ และโดยพระคุณแห่งความรอด จิตใจของมนุษย์ก็กลับเป็นพระวิหารของพระองค์อีกครั้ง พระเจ้าทรงกำหนดให้พระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มเป็นนพยานอย่างต่อเนื่องถึงชะตากรรมอันสูงส่งซึ่งเปิดไว้สำหรับทุกดวงวิญญาณ แต่พวกเขามีได้เข้าใจความหมายของอาคารที่พวกเขาภาคภูมิใจนักนั้น พวกเขามีได้ถวายตนเป็นพระวิหารอันบริสุทธิ์สำหรับพระวิญญาณของพระเจ้า บริเวณลานพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเต็มไปด้วยความอึกทึกแห่งการค้าขายอันไม่บริสุทธิ์ เป็นภาพแทนอย่างแท้จริงยิ่งนักของพระวิหารแห่งจิตใจ ซึ่งแปดเปื้อนด้วยการสถิตอยู่ของตัณหาและความคิดอันไม่บริสุทธิ์ ในการชำระพระวิหารให้พ้นจากบรรดาผู้ซื้อและผู้ขายของโลกนั้น พระเยซูทรงประกาศพันธกิจของพระองค์ที่จะชำระจิตใจให้พ้นจากมลทินแห่งบาป—จากความปรารถนาฝ่ายโลก จากตัณหาเห็นแก่ตัว จากนิสัยชั่วร้าย ซึ่งทำให้ดวงวิญญาณเสื่อมทราม ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ซึ่งท่านทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน คือบุตรแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายปิติยินดี ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ แต่ผู้ใดจะทนอยู่ได้ในวันเสด็จมาของพระองค์ และผู้ใดจะยืนหยัดอยู่ได้เมื่อพระองค์ทรงปรากฏ? เพราะพระองค์ทรงเป็นดุจไฟของช่างกลุ่ และดุจสบู่ของช่างซักฟอก พระองค์จะประทับนั่งตั้งช่างกลุ่และผู้ชำระเงินให้บริสุทธิ์ และพระองค์จะทรงชำระบุตรทั้งหลายของเลวี และทรงกลุ่เขาเหมือนทองคำและเงิน’ มาลาคีย์ 3:1-3” The Desire of Ages, 161.

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นผู้สื่อสารที่เตรียมทางไว้เพื่อพระคริสต์จะเสด็จมาโดยฉับพลันและทรงชำระพระวิหารของพระองค์ และวิลเลียม มิลเลอร์ได้กระทำงานแห่งการเตรียมเช่นเดียวกัน เพื่อพระคริสต์จะเสด็จมาโดยฉับพลันสู่ห้องอภิสุทธิสถานในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

“การเสด็จมาของพระคริสต์ในฐานะมหาบุโรหิตของเราเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด เพื่อการชำระสถานนมัสการให้สะอาด ดังที่ปรากฏใน ดาเนียล 8:14; การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ไปเฝ้าผู้ทรงชราอยู่เป็นนิตย์ ดังที่นำเสนอไว้ใน ดาเนียล 7:13; และการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเข้าสู่พระวิหารของพระองค์ ดังที่มลาคีพยากรณ์ไว้ ล้วนเป็นคำพรรณนาถึงเหตุการณ์เดียวกัน; และเหตุการณ์นี้ยังได้รับการพรรณนาอีกด้วยโดยการมาของเจ้าบ่าวสูงานอภิเชกสมรส ดังที่พระคริสต์ทรงอธิบายไว้ในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ใน มัทธิว 25” มหาสงครามระหว่างความดีและความชั่ว, 426.

ยอห์นและมิลเลอร์เป็นแบบอย่างของการชำระให้บริสุทธิ์ซึ่งมลาคีได้เป็นสัญลักษณ์ไว้ และซึ่งบัดนี้กำลังสำเร็จขึ้นในประวัติศาสตร์ปัจจุบันของเรา

“ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า ‘ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน และท่านร้องประกาศด้วยเสียงอันเข้มแข็งว่า บาบิโลนมหานครนั้นล่มสลายแล้ว ล่มสลายแล้ว และได้กลายเป็นที่สถิตของเหล่าวิญญาณชั่ว’ (วิวรณ์ 18:1, 2) นี่คือข่าวสารเดียวกันกับที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองได้ประกาศไว้ บาบิโลนล่มสลายแล้ว ‘เพราะนางได้กระทำให้บรรดาประชาชาติดื่มเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธจากการล่วงประเวณีของนาง’ (วิวรณ์ 14:8) เหล้าองุ่นนั้นคืออะไร?—คือคำสอนเท็จของนาง นางได้มอบวันสะบาโตเทียมแก่โลกแทนวันสะบาโตตามพระบัญญัติข้อที่สี่ และได้กล่าวคำสาปแช่งอันเป็นเท็จที่ชาตानกล่าวแก่นางเอวาเป็นครั้งแรกในสวนเอเดน—คือความเป็นอมตะโดยธรรมชาติของจิตวิญญาณ นางได้แพร่กระจายความผิดพลาดอื่น ๆ อีกมากมายออกไปอย่างกว้างขวาง ‘สอนบัญญัติของมนุษย์เป็นหลักคำสอน’ (มัทธิว 15:9)”

“เมื่อพระเยซูทรงเริ่มพันธกิจสาธารณะของพระองค์ พระองค์ได้ทรงชำระพระวิหารให้พ้นจากการลบล้างสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันเป็นการดูหมิ่นบาปชั่วนั้น ท่ามกลางพระราชกิจสุดท้ายแห่งพันธกิจของพระองค์ คือการชำระพระวิหารครั้งที่สอง นั่นใดก็นั้นนั้น ในงานสุดท้ายเพื่อการเตือนโลก ก็มีคำเรียกสองประการที่แยกจากกันซึ่งมุ่งไปยังคริสตจักรทั้งหลาย ชาวของทูตสวรรค์องค์ที่สองคือ ‘บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว เพราะนางได้กระทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความพิโรธจากการล่วงประเวณีของนาง’ (วิวรณ์ 14:8) และในเสียงร้องอันดังของชาวทูตสวรรค์องค์ที่สาม มีพระสุรเสียงหนึ่งได้ยินมาจากสวรรค์ว่า ‘ชนชาติของเราเอ๋ย จงออกมาจากนครนั้น เพื่อว่าเจ้าทั้งหลายจะไม่มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อว่าเจ้าทั้งหลายจะไม่รับภัยพิบัติของนาง เพราะว่าบาปของนางกองสูงถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง’ (วิวรณ์ 18:4, 5)” Selected Messages, book 2, 118.

การชำระพระวิหารทั้งสองครั้งในพันธกิจของพระคริสต์ และการชำระพระวิหารทั้งสองครั้งในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ เป็นการสำเร็จตามมลาคีบทที่สาม และชี้ล่วงหน้าไปถึงการชำระพระวิหารทั้งสองครั้งซึ่งเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เมื่ออาคารใหญ่โตของนครนิวยอร์กถูกโยนลงด้วยการแตงต้องของพระเจ้า และทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดได้ลงมาเพื่อให้แผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยพระสิริของท่าน เหนือสิ่งอื่นใด เรื่องนี้ห้กกลางอาหารจานนิทานปรัมปราที่บรรดานักเทววิทยาแห่งเลาดิเซียของอัครทูตสมันนำเสนอ ผู้ซึ่งอ้างว่าเอลเลน ไวต์เป็นผู้พยากรณ์เอลีซาห์ที่จะมาก่อนวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวแห่งพระยาห์เวห์ การชำระพระวิหารซึ่งเกิดขึ้นเมื่อทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดลงมานั้น ได้เริ่มต้นขึ้นแปดสิบหกปีหลังจากที่เอลเลน ไวต์ถูกวางลงสู่การพักผ่อนครั้งสุดท้ายแล้ว

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาและเหล่าสาวกของท่าน มิลเลอร์และกลุ่มมิลเลอร์ไรต์ และ Future for America เป็นตัวแทนของบรรดาผู้สื่อสารซึ่งเตรียมทางไว้สำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา เพื่อให้พระองค์เสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน และชำระพระวิหารนั้นให้พ้นจากการลบล้างความศักดิ์สิทธิ์อย่างเป็นทางการเป็นมลทิน.

เอลียาห์ในฐานะสัญลักษณ์เป็นตัวแทนของมนุษย์คนหนึ่ง เขาเป็นตัวแทนของมนุษย์ผู้ได้รับการทรงเรียกจากวิถีชีวิตสามัญ มิใช่ นักเทววิทยาในฐานะปุโรหิต พันธกิจของเขานำเสนอระเบียบวิธีตามพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่ประทานโดยสิทธิอำนาจสูงสุด พันธกิจของเขายู่ในการเผชิญหน้ากับระเบียบวิธีของฐานะปุโรหิตแบบเลาติเซียในปัจจุบัน ซึ่งเป็นระเบียบวิธีแห่งนิทาน ขนบธรรมเนียม และธรรมประเพณี เขาเตรียมทางสำหรับกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งจะยกชนชาติที่ทรงเลือกสรรขึ้นใหม่จากซากที่เหลืออยู่ของชนชาติที่ทรงเลือกสรรซึ่งถูกทรงละเลยไป กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์นี้ถูกกำหนดไว้ภายในบริบทของการเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน

เอลียาห์ยังเป็นตัวแทนของพันธกิจและพระราชกิจที่พระเจ้าทรงสถาปนาและทรงระบุนอย่างเฉพาะเจาะจงว่าเป็นพันธกิจอันจำเพาะของพระเจ้าแต่ผู้เดียว.

เราจะสาริตสิ่งนี้จากประวัติศาสตร์ของกลุ่มมิลเลอร์ไรต์ในบทความถัดไป

และต่อมา เมื่อถึงเวลาถวายเครื่องบูชาเย็น เอลียาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้ามาใกล้และกล่าวว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล ขอทรงโปรดให้เป็นที่ประจักษ์ในวันนี้ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และสิ่งสารพัดเหล่านี้ข้าพระองค์ได้กระทำตามพระวอนะของพระองค์" 1 พงศกษัตริย์ 18:36